

Sygn. akt VIII Pz 66/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2018r.

Sąd Okręgowy Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Łazowska (spr.)

SSO Teresa Kalinka

SSO Jolanta Łanowy - Klimek

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2018r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. M.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółce Akcyjnej w M.

przy udziale interwenienta ubocznego (...) Spółki Akcyjnej w S.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

na skutek zażalenia interwenienta ubocznego na postanowienie zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 17 maja 2018r. sygn. akt IV P 179/14

postanawia

oddalić zażalenie.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grażyna Łazowska (spr.) (-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 7.09.2016r. Sąd Rejonowy w Z. w oparciu o przepis art. 102 kpc odstąpił od obciążania powoda kosztami procesu. Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy miał na względzie sytuację rodzinną i materialną powoda.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł interwenient ubocznych. Domagając się jego zmiany i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania za obydwie instancje.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód domagał się od pozwanej odszkodowania i zadośćuczynienia za skutki wypadku przy pracy z 8.11.2013r. Wyrokiem z dnia 17.05.2018r. powództwo zostało uwzględnione częściowo, tj. powód wygrał proces w 13%. W toku postępowania, Sąd I instancji w oparciu o opinię biegłego sądowego ustalił, że powód przyczynił się do zaistnienia wypadku w 2/3.

Wnosząc przedmiotowe zażalenie skarżący zarzucił naruszenie art. 102 k.p.c., który stanowi, że „w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami”.

Na wstępie podkreślić należy, że art. 102 k.p.c. nie konkretyzuje pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, pozostawiając ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, sądowi.

W orzecznictwie sądowym i piśmiennictwie utrwalila się wykładnia, zgodnie z którą zastosowanie przez sąd art. 102 k.p.c. powinno być oceniane z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego w całokształcie okoliczności, które uzasadniają odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane, jak również niezwiązane z przebiegiem procesu, (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 14 stycznia 1974 r., sygn. akt II CZ 223/73, nie publ.).

Do pierwszych zaliczane są między innymi: podstawa oddalenia żądania, zgodność zamiarów stron w sprawach dotyczących stosunku prawnego, który może być ukształtowany tylko wyrokiem, szczególna zawilość lub precedensowy charakter sprawy albo subiektywne przekonanie powoda co do zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania a limine, a ponadto sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą albo niesumienne lub oczywiście niewłaściwe postępowanie strony wygrywającej, która w ten sposób wywołała proces i koszty połączone z jego prowadzeniem. Zalicza się do nich także okoliczność, że rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło na podstawie faktów ustalonych na podstawie dowodów dopuszczonych przez sąd z urzędu, jak również niewspółmierność wysokości kosztów pomocy prawnej poniesionych przez stronę wygrywającą proces do stopnia zawilości sprawy i nakładu pracy pełnomocnika. Drugą grupę okoliczności wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2011 r., II UZ 19/11, LEX nr 1068050 i uzasadnienie postanowienia Trybunału K. dnia 17 października 2007 r., P 29/07, OTK-A 2007, Nr 9, poz. 116 oraz powołane tam orzecznictwo).

Skorzystanie z art. 102 k.p.c. jest zatem suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i to do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępianie od generalnej zasady (art. 98 § 1 k.p.c.) obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 17 marca 2010 r., II CZ 105/09, niepubl.; 11 lutego 2010 r., I CZ 112/09, LEX 564753;

Mając powyższe na uwadze oraz całokształt okoliczności niniejszej sprawy, Sąd II instancji podzielił rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego, że zachodzi określony w art. 102 k.p.c. wypadek szczególnie uzasadniający odstępianie od obciążenia powoda kosztami postępowania w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy wziął również pod uwagę, że w każdej sprawie o zadośćuczynienie jego wysokość zależy od oceny sądu orzekającego.

Mając na względzie powyższe, na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie wniesione jako bezzasadne.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grażyna Łazowska (spr.) (-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek

Sędzia Przewodniczący Sędzia